

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **E. L.**

uniewinnionego od zarzutu popełnienia czynu z art. 191 § 1a k.k. i art. 244 k.k.

w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 7 marca 2022 r.

zażalenia oskarżyciela posiłkowego A. A.

na zarządzenie Sędziego Sądu Okręgowego w P. z dnia 21 grudnia 2021 r., sygn.

akt IV Ka (...), o odmowie przyjęcia wniosku oskarżyciela posiłkowego o

sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Sędzia Sądu Okręgowego w P. zarządzeniem z dnia 21 grudnia 2021 r., sygn. akt IV Ka (...), na podstawie art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 i 3 k.p.k., odmówił przyjęcia wniosku oskarżyciela posiłkowego A. A. o sporządzenie i doręczenie pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 20 grudnia 2021 r., sygn. akt IV Ka (...). W uzasadnieniu tego zarządzenia podniósł, że rozpatrywany wniosek z dnia 20 grudnia 2021 r. został złożony przez oskarżyciela posiłkowego w biurze podawczym Sądu Okręgowego w P. w dniu 20 grudnia 2021 r. o godzinie 11.27, a więc w sytuacji, gdy sprawa IV Ka (...) nie została jeszcze rozstrzygnięta. Wyrok w tej sprawie zapadł wprawdzie tego

samego dnia, ale o godzinie 13.15. Tym samym uznano, że wniosek był bezskuteczny, ponieważ został złożony przez osobę nieuprawnioną.

Pismem z dnia 5 stycznia 2022 r. oskarżyciel posiłkowy wniósł zażalenie na zarządzenie Sędziego Sądu Okręgowego w P. z dnia 21 grudnia 2021 r., sygn. akt IV Ka (...), o odmowie przyjęcia jego wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 20 grudnia 2021 r., sygn. akt IV Ka (...). Zaskarżył to zarządzenie, zarzucając:

„1. niewłaściwe zastosowanie, a wręcz użycie sabotażu prawa w art. 422 § 3 k.p.k. przez to, że z treści art. 422 § 1 k.p.k. jednoznacznie wynika, że pokrzywdzony ma prawo wystąpienia z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia wyroku, to jest wniosek nie został złożony przez osobę nieuprawnioną, po terminie, oraz stosownie do art. 120 § 1 i 2 k.p.k. nie zostałem wezwany do usunięcia braków. Takie zachowanie sądu rażąco obraża Konstytucję w art. 30, 31 i 45;

2. obrazę art. 94 § 1 pkt 4 k.p.k. przez to, że sąd nie wskazał przepisów prawa na okoliczność, że wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku złożony w dniu wydania wyroku jest bezskuteczny, podczas gdy art. 125 k.p.k. dopuszcza złożenie omyłkowo pisma przed terminem”.

Wskazując na powyższe uchybienia, skarżący wniósł o uchylenie zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 422 § 1 k.p.k., strona może złożyć wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia wyroku. W orzecznictwie od wielu lat utrwalone jest stanowisko, zgodnie z którym wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku złożony przed jego ogłoszeniem pozbawiony jest skuteczności, skoro wówczas nie wiadomo nawet tego, czy w ogóle dojdzie do tej czynności, a nawet do samego wydania wyroku. Odmienny pogląd skutkowałby przyjęciem wręcz absurdalnej tezy o możliwości złożenia takiego wniosku w każdym czasie przed wyrokowaniem (zob.

uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 1973 r., VI KZP 44/73, OSNKW 1974, z. 4, poz. 59; postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 11 października 2002 r., WA 53/02, OSNKW 2002, z. 1-2, 19 sierpnia 2009 r., IV KZ 38/09; 1 czerwca 2010 r., IV KZ 30/10, OSNwSK 2010/1/1142, 19 lutego 2013 r., II KZ 5/13; 15 maja 2019 r., II KZ 9/19). Nie oznacza to oczywiście, że w rozpoznawanej sprawie A. A., posiadający status oskarżyciela posiłkowego, nie był w ogóle osobą uprawnioną do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Jednak z mocy unormowania art. 422 § 1 zd. 1 k.p.k. uprawnienie do dokonania tej czynności procesowej uzyskiwał od daty ogłoszenia wyroku. Cezurą czasową tego uprawnienia jest więc moment (rok, miesiąc, dzień, godzina) ogłoszenia wyroku.

Słusznie więc, aczkolwiek wyjątkowo formalistycznie zważywszy na zbieżność dat złożenia wniosku i ogłoszenia wyroku, wywiedziono w zaskarżonym zarządzeniu, że w chwili składania wniosku w biurze podawczym Sądu Okręgowego w P., oskarżyciel posiłkowy nie nabył jeszcze uprawnienia do dokonania tej konkretnej czynności procesowej.

Odmienne rozumienie omawianego unormowania mogłoby prowadzić do konieczności aprobowania tego rodzaju wniosków złożonych np. na etapie wszczęcia postępowania międzyinstancyjnego (wniosek sformułowany w apelacji), czy wręcz postępowania jurysdykcyjnego w ogóle i wypaczało precyzyjnie unormowany model postępowania w tym przedmiocie.

Zupełnie na marginesie należy zauważyć, że w rozpoznawanej sprawie pełnomocnik skarżącego złożył stosowny wniosek i w dniu 20 stycznia 2022 r. wysłano wnioskodawcy i jego mandantowi odpis wyroku wraz z uzasadnieniem. Oczywiście działania te nie miały wpływu na treść zapadłego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego.